

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 568/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] zastúpeného URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, a ústavnej sťažnosti maloletých sťažovateľov [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] Trnava, zastúpených zákonným zástupcom [REDAKOVANÉ], právne zastúpených JUDr. Katarínou Drobnoú, LL.M., advokátkou, Kozia 29, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 40P/20/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavné sťažnosti **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnými sťažnosťami doručenými ústavnému súdu 12. augusta 2025 (vedenými pod sp. zn. Rvp 2119/2025 a Rvp 2128/2025) domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a maloletí sťažovatelia aj porušenia svojich práv podľa čl. 3 ods. 1, 2 a 3, čl. 12 ods. 1 a 2, čl. 19 a čl. 27 ods. 1, 2 a 3 Dohovoru OSN o právach dieťaťa (ďalej len „dohovor o právach dieťaťa“) postupom okresného súdu v konaní o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Navrhujú, aby im ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Uznesením č. k. PLs. ÚS 55/2025-6 z 10. septembra 2025 boli konania o ústavných sťažnostiach sťažovateľov spojené na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2119/2025.

3. Už v citovanom uznesení ústavný súd konštatoval, že štruktúra sťažností a argumentácia obsiahnutá v oboch ústavných sťažnostiach je identická (rozdielny je len rozsah napadnutých práv u detí bez osobitnej argumentácie, pozn.). Z obsahu ústavných sťažností a ich príloh vyplýva, že sťažovateľ 1 sa návrhom doručeným okresnému súdu 11. apríla 2023 domáhal rozvodu manželstva a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým sťažovateľom na čas po rozvode. Okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávanie a rozsudkom č. k. 40P/20/2023-352 z 27. mája 2025 I. manželstvo sťažovateľa 1 a matky maloletých sťažovateľov rozviedol, II. maloletých sťažovateľov zveril do osobnej starostlivosti matky, III. rozhodol, že obaja rodičia sú oprávnení zastupovať maloletých a spravovať ich majetok v bežných veciach, IV. sťažovateľovi 1 uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých, V. styk sťažovateľa 1 s maloletými sťažovateľmi neupravil, IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania a VII sťažovateľovi 1 uložil povinnosť zaplatiť štátu náhradu trov konania. Proti výrokom II, IV a V rozsudku podal sťažovateľ 1 odvolanie 4. júla 2025.

4. Sťažovatelia v ústavných sťažnostiach ďalej uvádzajú, že sťažovateľ 1 podal na partnera matky maloletých sťažovateľov 5. mája 2025 trestné oznámenie a 16. mája 2025 návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby mu súd uložil povinnosť dočasne nevstupovať do rodinného domu a nepribližovať sa k sťažovateľovi 1 na vzdialenosť kratšiu ako 20 metrov, ktorý bol uznesením Mestského súdu Bratislava IV č. k. 39C/36/2025-25 z 2. júna 2025 zamietnutý.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Sťažovatelia v ústavnej sťažnosti namietajú celkovú ústavne nekonformnú dĺžku napadnutého konania, keďže ani po dvoch rokoch a štyroch mesiacoch nie je právoplatne skončené. Zdôrazňujú, že rozsudok bol vydaný až dva roky a jeden mesiac po začatí konania. Napriek jeho prioritnej povahe zostávajú v právnej neistote. Konanie podľa ich názoru patrí do bežnej rozhodovacej praxe súdov a nevyznačuje sa právnou či faktickou zložitou, na ich ťarchu nemôže ísť ani aktivita sťažovateľa 1 v konaní. Jediným dôvodom neprimeranej dĺžky napadnutého konania má byť výlučne nečinnosť a neefektívny postup okresného súdu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavných sťažností

6. Ústavný súd ústavné sťažnosti sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či obsahujú všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že popri uvedení petitu je ďalšou povinnosťou sťažovateľa, aby svoju ústavnú sťažnosť náležite odôvodnil, t. j. aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie ústavnej sťažnosti obsahovať najmä

právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Nedostatok odôvodnenia sťažnosti vyvoláva významné procesné dôsledky (napr. I. ÚS 266/2021, publikované v ZNaU pod č. 88/2021).

8. Ak ústavný súd ani pri vynaložení adekvátneho úsilia nevie v ústavnej sťažnosti dohľadať skutkové a právne dôvody vo vzťahu k namietanému postupu orgánu verejnej moci konať bez zbytočných prietahov (všeobecný údaj, kedy konanie začalo, resp. ako dlho trvá, nestačí), resp. ich nevie v prejednávanej veci dohľadať v rozsahu potrebnom na komplexné ústavnoprávne posúdenie (bez toho, aby si ich musel z vlastnej iniciatívy zabezpečiť), musí byť ústavná sťažnosť odmietnutá z dôvodu, že nemá náležitosti ustanovené zákonom (I. ÚS 532/2024, publikované v ZNaU pod č. 35/2024). Právny zástupca sťažovateľa 1 je pritom pri zastupovaní svojich klientov v konaní pred ústavným súdom aktívny vo veľkom počte prípadov, nemožno preto pochybovať, že na splnenie minimálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti je dostatočne odborne kvalifikovaný.

9. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len so zreteľom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého orgánu verejnej moci nemusí vyznačovať takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 280/2020). Pre posúdenie prípadných prietahov v konaní orgánu verejnej moci sa preto o to viac vyžaduje náležité odôvodnenie ústavnej sťažnosti a chronologický opis (aspoň čiastočný) skutkového stavu, ktorý by ústavnému súdu už po oboznámení sa s obsahom ústavnej sťažnosti umožnil vytvoriť si základnú predstavu o spôsobe vedenia napádaného konania (I. ÚS 266/2021, I. ÚS 172/2022, I. ÚS 405/2022).

10. V ústavných sťažnostiach absentuje sťažnostná argumentácia, ktorá by ústavnému súdu umožnila reálne posúdenie rozporovaného postupu okresného súdu na namietané porušenie práv sťažovateľov. Argumentácia sa obmedzuje na všeobecné tvrdenie o dĺžke napadnutého konania (2 roky a 4 mesiace) bez bližšej konkretizácie jeho priebehu (okrem dátumu podania návrhu, vydania rozsudku a podania odvolania sťažovateľom 1). K ústavným sťažnostiam sťažovateľa pripojili vytlačený elektronický spisový prehľad súdneho spisu sp. zn. 40P/20/2023 vedeného okresným súdom, ktorý obsahuje zoznam jednotlivých položiek predmetného spisu bez možnosti oboznámiť sa s ich obsahom. Povinnosťou a ani úlohou ústavného súdu pritom nie je vyhľadávať chýbajúce skutočnosti (porov. I. ÚS 356/2025).

11. Z ústavných sťažností preto nie je zrejmé, akým presne špecifikovaným postupom okresného súdu v napadnutom konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým na čas po rozvode mali byť práva sťažovateľov porušené.

12. Ústavný súd nepristúpil k výzve na odstránenie zisteného nedostatku ústavných sťažností podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože zistený rozsah nedostatkov zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom z aj publikovanej judikatúry jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom ustanovených náležitostí podaní účastníkov konania. Ústavný súd zároveň prízvukuje, že sťažovatelia sú zastúpení (dokonca dvomi) kvalifikovanými právnymi zástupcami a prípadná výzva na odstránenie nedostatku spočívajúceho v absencii náležitého odôvodnenia ústavnej sťažnosti by *de facto* znamenala

suplovanie úkonov právnej služby a povinnosti advokáta postupovať s odbornou starostlivosťou [§ 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v platnom znení, pozn.], čo nie je akceptovateľné.

13. Iba uvedenie doby trvania napadnutého konania numerickým vyjadrením tak, ako to uvádzajú sťažovatelia v ústavných sťažnostiach, samo osebe nemôže byť relevantnou okolnosťou, ktorá by ústavný súd viedla k rozhodnutiu o prijatí ústavných sťažností na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa namietaného porušenia práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny a čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Tento záver sa zároveň vzťahuje aj na tú časť ústavnej sťažnosti maloletých sťažovateľov, v ktorej namietajú porušenie svojich práv vyplývajúcich z dohovoru o právach dieťaťa, keďže v nej úplne absentuje argumentácia, na základe ktorej možno konštatovať existenciu príčinnej súvislosti medzi postupom okresného súdu v napadnutom konaní a porušením v ústavnej sťažnosti označených práv podľa tohto dohovoru.

15. Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje nedostatočnosť odôvodnenia oboch ústavných sťažností sťažovateľov, čo je dôvodom na ich odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie náležitostí ustanovených zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. septembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu